

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 19 listopada 2020 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, przekazanym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z 30 października 2020 r. (znak: SPS-WP-020-141(5)/20) opiniuje go negatywnie.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 38 stwierdza, że Rzeczpospolita Polska zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia. Krajowa Rada Sądownictwa – mając na względzie powyższe oraz orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 maja 1997 r., sygn. akt K 26/96 – wskazuje, że proponowane w projekcie zmiany w treści art. 152 Kodeksu karnego nie korespondują z obecnym porządkiem prawnym.

Proponowane rozwiązania legislacyjne stoją w sprzeczności także z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 października 2020 r. sygn. akt K 1/20, w którym Trybunał uznał, że art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) jest niezgodny z art. 38 w związku z art. 30 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Co więcej rozwiązania proponowane przez projektodawcę nie korelują z brzmieniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, który stwierdza, że przerwanie ciąży może być dokonane wyłącznie przez lekarza, w przypadku gdy: ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety ciężarnej; badania prenatalne lub inne przesłanki medyczne wskazują na duże prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby zagrażającej jego życiu; zachodzi uzasadnione podejrzenie, że ciąża powstała w wyniku czynu zabronionego. Wskazana wyżej ustawa przewiduje zatem zakaz przerywania ciąży poza enumeratywnie wskazanymi w niej przypadkami.

Projektowana zmiana art. 152 Kodeksu karnego znosząca sankcje za działania sprzeczne z ustawą czyni ten zakaz faktycznie bezprzedmiotowym. W konsekwencji dochodzi zatem do niespójności systemowej wskazanych wyżej rozwiązań.